

РЕШЕНИЕ

№ 26240

гр. София, 01.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **3619** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 АПК и чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба (първоначално наименувана като „касационна жалба“) от „Брейн хелт“ ООД, с която се иска допълване на решение в частта за разноските, за което да се присъди адвокатски хонорар в размер на 960 лева.

В молбата се развиват доводи за нарушение на чл. 142, ал. 2 ГПК, което препятствало възможността на „Брейн хелт“ ООД да заяви искането за разноси, да представи доказателства за разноси и да представи списък по чл. 80 ГПК.

С молбата по чл. 248 ГПК се представя фактура и платежно нареждане за изплатен адвокатски хонорар, както и списък по чл. 80 ГПК.

Постъпило е становище от 21.07.2025 г. на ответника, с което се иска отхвърляне на молбата.

Съдът намира следното:

По делото е постановено решение № 18612/30.05.2025 г. по адм. д. № 3619/2025 г. по описа на АССГ, с което е обявена нищожността на Предписание № 0008463/26.03.2025 г. на инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните - С. – град.

В диспозитива на решението се осъжда Българска агенция по безопасност на храните да заплати на „Брейн хелт“ ООД сумата в размер на 150 лева, представляваща направени по делото разноси. В същото време в мотивите на решението е посочено, че следва да се присъдят разноси само за държавна такса в размер на 50 лева. Посоченото противоречие между мотивите и диспозитива в частта за разноските представлява очевидна фактическа грешка, която следва да се отстрани служебно по реда на чл. 175 АПК. Волята на съда е да се присъдят единствено разноси за държавна такса от 50 лева, при което погрешно е посочена сумата от 150 лева.

Съдът намира за неоснователна молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК по следните съображения:
Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски, когато се отмени, респ. обяви за нищожен обжалваният административен акт.
Доказателствата за направените разноски следва да се представят до края на последното съдебно заседание. В случая са представени доказателства единствено за заплащане на държавна такса от 50 лева, която е присъдена на жалбоподателя.
Приложен е договор за правна защита, с който е уговорен адвокатски хонорар в размер на 1 000 лева, но липсва отразяване за начина на плащане. В тази връзка представеният договор не може да се приеме за разписка за получена сума в брой. Доказателства за изплащането на хонорара са представени едва с молба от 18.06.2025 г., а това е след съдебно заседание и след постановяване на решението, поради което е преклудирана тази възможност.
Не се споделят оплакванията за нарушение на чл. 142, ал. 2 ГПК, тъй като се касае за административно производство и приложение намира разпоредбата на чл. 139, ал. 1 АПК, според която съдът отлага делото, ако страната и пълномощникът ѝ не могат да се явят поради препятствие, което страната не може да отстрани.
Анализът на нормата на чл. 139, ал. 1 АПК води до извод, че за да се отложи едно дело за друга дата, необходимо е едновременно както страната, така и нейният пълномощник да са били възпрепятствани да се явят в съда. В случая не е доказана невъзможността за явяване на законния представител на дружеството – жалбоподател. С молба от 30.04.2025 г. е посочена невъзможност за явяване единствено и само на процесуалния представител на жалбоподателя, но не и на управителя на дружеството. По тези съображения не са били налице условията за отлагане на делото. Още повече, че е нямало никаква пречка с последваща молба („допълнение към жалба“) от 09.05.2025 г. да се представят доказателства за заплащане на хонорара заедно с приложените писмени доказателства. В допълнение следва да се посочи, че релевираните от процесуалния представител твърдения за служебна ангажираност не попадат в хипотезата на чл. 139, ал. 1 АПК. Горното налага извод за неоснователност на молбата по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК за допълване на решението в частта за разноските, при което същата следва да се отхвърли.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка във втория диспозитив на решение № 18612/30.05.2025 г. по адм. д. № 3619/2025 г. по описа на Административен съд София – град, където грешният текст „сумата в размер на 150 лева, представляваща направени по делото разноски“ да се чете по следния правилен начин: „сумата в размер на 50 лева, представляваща направени по делото разноски“.

ОТХВЪРЛЯ молбата по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК на „Брейн хелт“ ООД, с която се иска допълване на решение № 18612/30.05.2025 г. по адм. д. № 3619/2025 г. по описа на АССГ в частта за разноските, отнасящи се за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: